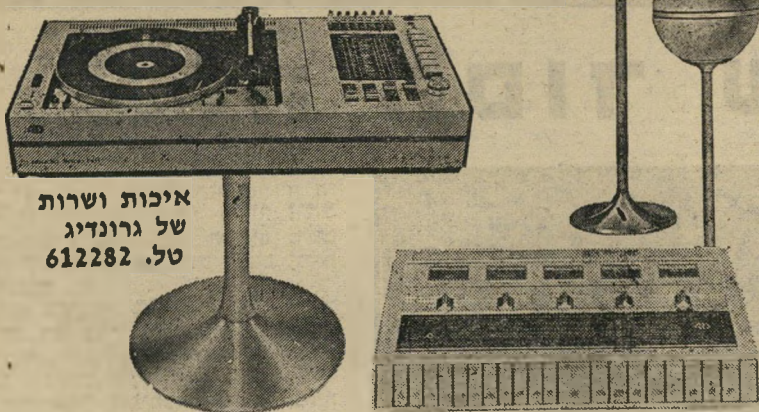

מערכות

HI-FI STEREO, QUADRO

רשמי-קול וטלויזיות

מחפצות
דגמי '76 הגדול באירופה

איכות ושרות
של גרונדיג
טל. 612282

דרוש בחנויות המובחרות.

מכירה גם לעולים חדשים ופטורי מס.

סוכנות גרונדיג,

נחלת בנימין 70

ת"א, טל. 54666

GRUNDIG

מדינת ישראל

משרד החקלאות

להלן לוח המחירים

המוסכם

ל" 26.12.75 - 21.12.75

במסגרת ההוזלות בחנויות השרשרת של הסופרסל והסופרמרקט וחנויות פרטיות שהצטרפו למבצע.

לצרכן
לק"ג

2.20
1.80
2.45
1.20
2.35
1.65
2.05
2.30
2.45

עגבניות מעולות
גזר
חצילים
כרוב לבן
פלפל קליפורניה
תפוא"ד בתפוזות
תפוא"ד ארוזים
בצל יבש מסוג מעולח
בצל יבש ארוז בשקיות של 2 ק"ג

פירות

3.80
4.65
4.65
5.00
3.95
4.25
2.05
1.80
2.90

תפוחים גרנד אלכסנדר גודל 6
תפוחים גרנד אלכסנדר גודל 6.5
תפוחים זחוב גודל 6
תפוחים זחוב גודל 6.5
אגסים ספרונח גודל 5
בננות
תפוזים ממינים שונים
אשכוליות
לימונים

עופות

11.00
10.00
9.00
15.00
13.00
14.00

פסמים קפואים בשקיות שקופות
גודל 1 (עד 1.4 ק"ג העוף)
גודל 2 (עד 1.6 ק"ג העוף)
גודל 2 (מעל 1.6 ק"ג העוף)
תחתון חודו כמגשים
שוקיים חודיות בשקיות
ירכיים חודיות

דגים

10.50
12.00
8.50

בקלה צעיר ארוז בשקיות
בקלה פרום אחיד (עשוי מדגים שמשקלם לא פחות מ-250 גרם - שקיות מחולות)
מבנה

אסונה של מרים כן-צבי בשיווי-נפש. אומר עמיקם שמידא. דובר העי-רייה: "אסון סביר אינו מענייננו. יש קרן-פיצויים, שמחפסידה לדאוג לאזרחים ש-נפגעו בפעולות-חבלה. העירייה תיקנה את זוגיות הבתים שנפגעו, למרות שזה לא היה מחפסידה. אחרי-כך הגשנו חשבון ל-ממשלה, וקיבלנו כסף עבור הוגנויות. עם כל הצער הכרוך בנושא, אין לעירייה מה לעשות במקרה של מרים כן-צבי." חנן מיכאלי, ממשדרו של דויד בר-חיים, דובר מינהל הכנסות המדינה, נזקק ליומיום תמימים על מנת להיזכר באסון סביר. אצלו החוק הוא יבש: "בעלי בית-המלון שילמו מס-רכוש וקרן-פיצויים. הם הגישו תביעה לפיצויים בסך 2.4 מיליון לירות. השמאים שלוש וסלומון העריכו את הנזק ב-276 אלף לירות. החוק לא מחייב לשלם פיצויים למי שאינו משלם מס-רכוש וקרן-פיצויים. במקרה של מרים כן-צבי נהגנו לפנים משורת הדין, והיא קיבלה פיצויים בסך 56,000 לירות על הנזק שנגרם לרכושה." מה שחנן מיכאלי אינו מספר הוא, כי

בה? הוא רוצה לזרוק אותי. אומר שלא מגיע לי שום דבר, רוצה לקחת הכל לי-עצמו. הוא רוצה להרוויח מהאסון. הוא רוצה לזרוק אותי אחרי 36 שנה! חושב שיקבל ממס-רכוש שני מיליון, ושאהרי-כך ימכור את הבניין. אני רוצה שהוא יבנה לי את המלון חורה. זו הפרנסה שלי. ורקו אותי לרחוב, ואין לי שום דבר. אני אשמה שהמחבלים באו דווקא למלון שלי? שילמתי שכר-דירה תמיד בזמן, אף פעם לא הייתי חייבת לו כסף. עכשיו אני ברחוב. לפני שבעלי נפטר, אמר לי: אל תפחד, אשתי יש לך המלון ותמיד יהיה לך פרנסה מזה. תנהלי אותו כמו שלימדתי אותך. ותיזהרי על הפרנסה שלך. עכשיו אין לי שום דבר. לאן שאני הולכת, סוגרים לי את הדלת בפנים. אפילו לא נתנו לי טלפון בדירה החדשה שלי. כבר שמונה חדשים אני רצה ל-מישרד-הטלפונים. יש לי אמא שעברה את כל הצרות והיא מאד חולה, ולי יש לחץ-דם גבוה. אנשים מחפשים אותי, ולא מוצאים, חושבים שבכונתה ניתקתי את ה-קשרים. אבל אני רוצה לשמור על ה-

מרים כן-צבי בחדר הפיצוי הגדול
לראף אחד לא איכפת!"

קשרים שלי בענייני המלון. אני צריכה מישרד, אני צריכה לנהל את העניינים. ביקשתי להעביר קו אחד מהשניים שהיו במלון לדירה שלי, ואמרים לי אין קווים. ואני רצה, רוצה, רוצה. איזה מדינה זאת? בעלי בא לבנות את המדינה, והמדינה הורסת אותי? זה כל-כך מרגיז, כל-כך לא אנושי." ברוך הורנוצ'ק, המתגורר ברחוב ברי-אילן בתל-אביב, אינו מתרגש מצרותיה של מנהלת המלון שלו. האדון הורנוצ'ק, יהודי ירא-שמיים, גובה-לשעבר במס-הכנסה, מנהל את עיזבונו המנוחה מרים קאופמן על-ידי כחריאל קאופמן, בעלי ה-מלון. הוא מסרב להתייחס לעניינה של מרים כן-צבי. לדבריו, אסור לדבר על אדם שלא בפניו, וכל מה שיש לו להגיד ייאמר בבית-המשפט. הוא מסרב לדון בנושא, ולא איכפת לו מה כותבים ה-עיתונים. כשמעירים את תשומת-ליבו ל-עובדה התמונה שיהודי ירא-שמיים כמחה, המוכיר בכל מישפט שני את אלוקים ו-אהבת-האדם, הוציא צו פינוי נגד אלמנה מכיוון שלא שילמה שכר-דירה על מלון שאיננו קיים יותר, הוא משיב: "אינני מוסד סוציאלי." אשתו, מלכה, טענה מייד כי מרים כן-צבי ודאי משלמת עבור הכתבה בעיתון. לדעתה, זכותם של בעלי הבית לעשות בבית כשלהם, אחרי הכל הוא שייך להם. היא אינה רוצה לדבר על האופן שבו התנהלו העניינים במלון בשנים האחרונות, היא רק יכולה להגיד שהיא עצמה התחתנה במלון כשעדיין היה לו שם טוב. חוץ מזה, היא לא מבינה למה היא בוכה. מרים כן-צבי, אלה שנהרגו להם קרובי-משפחה, יש להם על מה לבכות. לא למרים כן-צבי, שאיבדה רק מיפעל-חיים בן 36 שנים. "ובכלל", היא אומרת, "אנחנו חיים במדינה כזאת שצריך לחבא בחשבון התקפות של מחבלים." גם עיריית תל-אביב מתייחסת אל

למרות תקנות מס-רכוש וקרן-פיצויים תשל"ג-1973, הקובעים כי נספע זכאי לקבל - תוך 45 יום מהגשת התביעה - הודעה בדבר זכותו לפיצויים, ותוך 30 יום נוספים את סכום הפיצויים בהתאם להתחלטה, נאלצה מרים כן-צבי להמתין למעלה משיבת חודשים עד שמנחם ירדן, הממונה האיזורי על מס-רכוש וקרן-פיצויים של איזור תל-אביב מילא את חובתו, למרות שהערכת השמאי בדבר גובה הנזק היתה קיימת כבר. מנחם ירדן אף לא טרח לאודיע למרים כן-צבי מהו גובה הפיצויים שנקבעו לה על-פי הערכה זו. רק לאחר שנשלח אל הממונה מיכתב מטעם עורכי-הדין של מרים כן-צבי, קיבלה לידת את דמי הפיצויים. מר מנחם ירדן, שנשאל מדוע התעכבו דמי הפיצויים, סירב להשיב, בטענה שאסור לו לדבר עם עיתונאים. גם מישרד-התיירות, שהעניק לסבוי את דירוגו, מנער את חוצנו מגורל המלון. רבקה שרייבוב, עוזרתו של מיכת מירדן, דובר מישרד-התיירות, אומרת: "הבית הזה נהרס בפעולת המחבלים, מתפקידם של האנשים המטפלים בפעולות-איבת לטפל בו. מישרד-התיירות מטפל בשני סוגי פניות: שיפוף - מלון, ואת סבוי, כפי שאנחנו מבינים, אי-אפשר לשפוף - ובניית מלון. אם מרים כן-צבי תרצה להפוך את הבניין למלון, אחרי שתבנה אותו מחדש, נעניק לה את כל העזרה בהתאם ליכולתנו." תישעה חודשים בלבד מאז ליל תאסון, וגלגלי הביורוקרטיה מסתובבים לאט. על כל המאחר בתשלום מס-רכוש וקרן-פיצויים, מוטלת ריבית. אך כשמדובר ב-תשלום הפיצויים יש זמן, לא ממחרת, ממלאים את הניירות, שותים תא ונוכרים בתקנים. ובנייתם מסתובבת לה אלמנה זקנה בין שרידי המלון שאיך כל עולמה ואינה יודעת מה יילד יום, ואם יילד.